

Horváthné Éva: HIT-ALÁZAT KAPCSOLAT
Bor Ferenc: SZÍV-SZÁJ KAPCSOLAT

KSZE Ságvár, 2023. 06. 10-i élőben elhangzott tanításának nyers szövege

Drága, szeretett mennyei Atyánk! Az Úr Jézus szent nevében köszöntünk Téged! Köszönjük, hogy a Te gyermekeid lehetünk! Köszönjük, hogy Veled élhetjük mindennapjainkat. Veled kelhetünk, Veled lehetünk egész napon, és este Veled térhetünk nyugovóra. Köszönjük mennyei Atyám, hogy Te ismered az életünket. Te ismered a szívünket, látod a szívünk vágyát. Lehet, hogy sokszor nem azt mondjuk ki, ami benne van, de te látod a szívünk vágyát, és beteljesíted azt, a Jézus nevében. Hálával teljes a szívünk mindenért! Köszönjük, drága mennyei Atyánk, hogy Te vagy az életünk Ura, az életünk betöltője. Köszönjük, hogy minden szükségünket betöltöd a Te gazdagságod szerint, az Úr Jézus Krisztusban. Bőséges a mi ellátásunk. Hálával teljes a szívünk ezért! Köszönjük, hogy a mi imáinkon, amiket a trón elé tettünk, Uram, Te munkálkods, és a mi hitünk által valóságba jönnek. A Jézus nevében! Mert csak azokat szóljuk ki, ami a Te igazságod, Atyám! Ami a Te akaratodban van. Hisszük azt, hogy az imáink a Te akaratodban és a Te időzítésedben fognak betelni. Köszönjük Jézus nevében! Köszönjük mennyei Atyám azokat a testvéreket és drága embereket, bárki is legyen az, akár káros szenvedéllyel, akár valamilyen betegséggel, akár valami gonosz erővel küzd. Ezeket mind levágjuk a testekről, mert a betegségek, a káros szenvedélyek és bármi más probléma, mind az ördögtől vannak. Ezeket elátkozzuk és eltapossuk a Jézus nevében. A talpunk alatt tartjuk az ellenség minden szándékát. Bármi jön velünk szembe, mi megharcoljuk a hit szép harcát. Tereád tekintünk drága Jézus, mert Te megváltottál minket a kereszten a törvény átkától, a betegség átkától, a szegénység átkától, a bűn átkától és minden rossz dologtól. Köszönjük drága Jézus, hogy együtt érzel velünk. Mert Te végigmentél minden megpróbáltatáson. Köszönjük, hogy Te látod a szívünket, Te ismered a mi érzelmeinket, drága Jézus. Köszönjük, hogy mellettünk vagy mindenben, és kiségetsz bennünket minden bajból. Drága mennyei Atyánk, minden gondunkat Tereád vetjük, mert Neked gondod van ránk, a Jézus nevében. Ha neked adtuk a problémáinkat, akkor azokkal tovább nem foglalkozunk. Csak hálákat adunk a mennyei Atyánknak, hogy Ő mindenről gondoskodik az életünkben. Hálával teljes a szívünk, Atyám! Elátkozunk minden elváltozást, minden rebellis működést, mert annak a Szelleme lakik bennünk, aki feltámasztotta a drága Úr Jézust a halálból. Ugyanaz a drága Szent Szellem megújítja a mi testünket, a sátorházunkat minden napon. Újjá teszi, a Jézus nevében. Ámen. Hálával teljes a szívünk, Atyám, minden napért, amit elénk hozol! Minden napért, amiért együtt tölthetjük Veled a mindennapjainkat! Köszönjük, mennyei Atyám! Áldunk és dicsérünk Téged! Köszönjük a Te Igédet, a Te szavaidat, amit kimondhatunk, mert az élő és ható, és mindenhova elhat, a Jézus nevében. Köszönjük Atyám, hogy Te vizsgálod a szívünket! Köszönjük, hogy az Igéd által megújíthatjuk a gondolkodásunkat, mert Krisztus értelme a miénk. Hasonlóvá válunk a drága Jézushoz, ahogy Ő is hasonlóvá vált mihozzánk, emberekhez, itt a földön. Ő megmutatta a Te akaratodat! Élővé váltunk a megváltás által és megismerhetünk Téged. Köszönjük azt az élő közösséget, amit Veled tölthetünk, Atyám, a drága Jézus nevében. Ámen.

Bor Ferenc: Köszönjük, drága mennyei Atyánk, hogy megismerhetünk Téged! Megismerhetjük azt a végtelen szeretetet, amit tanúsítasz irántunk. Köszönjük Atyám, hogy a Te útjaid magasabbak, mint a mi útjaink. A Te gondolataid sokkal felettebb vannak azoknak a gondolatoknak, amelyek bennünk vannak. Hálát adunk Atyám, hogy a Te Igéddel meg tudjuk újítani a gondolatvilágunkat. Köszönjük Neked, Atyám, hogy vezetsz a Szent Szellem által azon az úton, amit Te elrendeltél a számunkra. Szeretünk Téged, Atyám, és köszönjük, hogy szolgálhatunk téged. És áldások lehetünk ezzel mások számára.

Horváthné Éva: Hálát adunk, Atyám, hogy az imáinkat meghallgatod és megválaszolod, mert mi Jézus nevében imádkozunk, és erre a Te szent Fiad a garancia. Ámen. Hangosan

tudunk rá mondani egy áment? Kiárasztom fölöttetek a feltámadás erejét! Szabadulást, gyógyulást szólítunk mindenki felett, a Jézus nevében. Köszönjük Atyám az alázatos szíveket, és hogy Reád tekintenek a drága testvéreim. Szabadulást és gyógyulást fognak elnyerni a Jézus nevében. Rátesszük a kezeinket a zsebkenőkre. Az a kenet, ami Pál testéről származott, amit elvittek a drága keszkenőkkel a beteg testekre, ugyanebben a keszkenőben, ebben a zsebkenőben is elárad ez a kenet, ami most jelen van. Ami Istentől van, az eltárolódik ebbe a keszkenőbe, ebbe a textiliába, Jézus nevében. Ahogy megérinti a beteg testet, azonnal gyógyulást szólítunk elő a Jézus nevében. Mert megtörik az iga a kenet alatt! Köszönjük, mennyei Atyám, hogy a Te Igéd igazság, és ha mi ezt szóljuk, és az Ő sebeiben gyógyulást nyertünk, akkor ez az igazság működni fog ebben a kenetes zsebkenőben is, a Jézus nevében. Ámen. Minden igazságot, amit kiszóltunk, minden imát, amit kiszóltunk igei úton, az mind valóságot ölt, a Jézus nevében. Ámen. Áldott legyen az Úr Jézusnak a szent neve!

Köszöntelek benneteket! Hálát adok az Úrnak, hogy a mai napon is összejöhattünk! Őt magasztalhatjuk a mai napon is! A hitről és az alázatról fogtok hallani a mai napon néhány gondolatot. A Márk evangéliumból szeretnék egy történet- részt elolvasni, ami a kánaáni asszony hitéről szól. A Márk evangélium 7-ben, a 24-től 30-ig felolvasom az igesort.

Márk 7,24–30.

24. És onnét fölkelvén, elméne Tírusz és Szidón határaiba; és házba menvén, nem akarta, hogy valaki észrevegye, de nem titkolható el magát

25. Mert hallván felőle egy asszony, akinek leányában tisztátalan szellem volt, eljöve és lábaihoz borula.

26. Ez az asszony pedig pogány volt, sziroföníciai származású. És kérte Őt, hogy űzze ki az ő leányából az ördögöt

27. Jézus pedig monda néki: Engedd, hogy először a fiak elégíttessenek meg. Mert nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni

28. Az pedig felele és monda néki: Úgy van Uram; de hiszen az ebek is esznek az asztal alatt a gyermekek morzsalékaiból

29. Erre monda néki: E beszédért, eredj el; az ördög kiment a te leányodból.

30. És hazamenvén, úgy találá, hogy az ördög kiment, a leány pedig az ágyon fekvék.

Ezt a történetet szeretném egy kicsit más oldalról megvilágítani. Már hallottatok erről, de mindig találunk benne egy új kijelentést, egy új dolgot. Arról szól a történet, hogy Jézus elment Tírusz vidékére, ahol bement egy házba, mert egyedül szeretett volna maradni. El akart vonulni, lecsendesedni, egyedül akart maradni. De valahogy mégis kitudódott, hogy Jézus hol tartózkodik. Megtudta ezt egy asszony is, akinek a lányában egy gonosz szellem lakott. Odament Jézushoz, és folyamatosan könyörgött neki azért, hogy űzze ki a lányából a démont. Ugye ahogy olvastuk az Igében, azt tudni kell, hogy ez az asszony görög származású volt, Föníciában született, és a szíriai fennhatóság alá tartozott. Ő egy szövetségen kívül álló ember volt. Nem zsidó származású volt, hanem pogány, ezért a zsidótörvény szerint semmi joga nem volt ahhoz, hogy kérjen Istentől, hogy odamenjen Jézushoz. Semmi joga nem volt ehhez. Semmi joga nem volt ehhez a törvény szerint. De ez az asszony mégis megalázta magát. Odament Jézushoz, megalázta magát, leborult előtte, és kérte a lányának a szabadulását. Jézust senki és semmi nem kényszerítette arra, hogy szolgáljon az asszony leánya felé. Mert ez valójában Isten akarata volt, hogy szolgált felé. Ahogy látjuk az Igében, Jézus elég keményen válaszolt ennek az asszonynak. Mert ezzel próbára tette az asszony hitét, és ezt egy jó cselekedet, egy jó cél érdekében tette. Nézzük csak meg újra a 27-es verset:

27. Jézus pedig monda néki: Engedd, hogy először a fiak elégíttessenek meg. Mert nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni.

Ezt mondta Jézus az asszonynak. Ebből a versből azt kell tudni, hogy a fiak a zsidók voltak, az ebek a pogányok, a kenyér pedig az élet kenyere. Tehát a fiak kenyere Jézus, Ő az

élet kenyere. A zsidók törvény alatt voltak, ezért kellett őket megváltani a törvény átkától. Visszatérve az Igéhez: Jézus azt mondta az asszonynak, hogy neki először a zsidó nép felé kell szolgálnia, nem a pogányok fele, mert a zsidó nép volt a szövetség népe. Ez az asszony pogány volt, és Jézus egy kutyához hasonlította. Ez bizonyára megsértette volna egy büszke ember önértetét. Ez a hasonlat nagyon próbára tette az asszony hitét, mert valószínű, hogy ő is egy kicsit büszke volt, de Jézus látta az ő szívét. Mindannyiunk szívét látja Jézus. Jézus először is azért jött, hogy megváltsa a zsidó népet a törvény átka alól. Másrészt pedig a pogányok részére is elhozta az üdvösség lehetőségét. Mert ezt bemutatta, ahogy a négy evangéliumban olvashatjuk. Nagyon sok ilyen történet van, ahol pogányok felé szolgált. A kútnál levő asszony felé is szolgált. Jézus tudatában volt ennek a két dolognak, ezért sok pogány felé szolgált, úgy, hogy nem nézte le őket, mert Isten szeretetével szolgált feléjük. Ennek az asszonynak szüksége volt arra, hogy Jézus megpróbálja a hitét, hogy ezáltal a szíve alázatossá váljon. Az alázat ugyanis fontos összetevője a hitnek. Nagyon összekapcsolódik a kettő. Óriási alázat volt az asszony részéről, hogy elfogadta azt, hogy a kutyákkal egy kategóriába lett sorolva. Nem sértődött meg ez az asszony, és nem hátrált meg, hanem így válaszolt: Igen, Uram. Tehát Te vagy az életem Ura. De még az asztal alatt levő házi kutyák is megeszik a gyerekek által leszórt morzsákat. Ezzel azt mondta, hogy ő is kér abból az élet kenyereből. Jézus pedig mit felelt neki? Ezért a válaszodért, ami az alázatosságodat és a hitedet tükrözte, annak tudatában menj el innen. Vagyis annak a tudatában menj el innen, hogy a kérésed teljesült. A Máté 15,28-ban nézzük meg ezt. Mert a Máté evangéliumában is megvan ez a történet.

Máté 15,28.

28. Ekkor felelvén Jézus, monda néki: Oh asszony, nagy a te hited! Legyen néked a te akaratom szerint. És meggyógyula az ő leánya attól a pillanattól fogva.

Tehát a szellem véglegesen elhagyta azt a leányt. Véglegesen! A hite által történt, és az alázatosság által. Tehát Jézusnak bizonyossága volt az, hogy az asszony pontosan tudta azt, hogy bűnös, és szüksége van egy Megmentőre. Szüksége van egy Megváltóra. És még az, hogy ez az asszony szemtől szembe állt az ő Megváltójával, aki a kereszttel tartott. Jézus már a kereszttel tartott. Jézus nélkül te is csak egy kutyához hasonlítanál abban, hogy megpróbálsz tetszeni, és érzelmeket kicsikarni egy olyan gazdától, akivel valójában nem tudsz kommunikálni, és nem is tudod megérteni. Ez az elveszettekről szól. Tehát egy elveszett embernek nincs szellemi kapcsolata Istennel, ő csak érzelmileg kötődik hozzá. Ugye tudjuk azt, hogy Isten Szellem, és mi is szellemi módon tudunk hozzá kapcsolódni, hogyha a szellemünk megújul, ha újjászületik. Úgyhogy ma már újjászülettként Isten gyermeke vagy, élő kapcsolatot van Vele, ezért megismerheted, megértheted Őt, és tudhatod, hogy már minden áldás a rendelkezésedre áll, amire szükséged lehet az életben. Nézzük meg ehhez az Efézus 1,3. Igét:

Efézus 1,3.

3. Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden szellemi áldással a mennyekből a Krisztusban

Tehát Krisztusban minden szellemi áldással meg vagyunk áldva. Minden a miénk! A megváltás az örökségünk. Halleluja! Egy hasonló történet Naámán esete az Ószövetségből, hogy az Ószövetségből is legyen egy példa. Naámán egy hadvezér volt, aki leprás lett. Egy zsidó rabszolgalány azt ajánlotta neki, hogy menjen el Elizeus prófétához, aki majd megmondja neki, hogy mit kell tennie ahhoz, hogy meggyógyuljon. A 2Királyokban találjátok meg ezt a történetet, most egy részét fogom elolvasni az Egyszerű fordításból.

2Királyok 5,9–15. Egyszerű fordítás

9. Naámán a harci szekereivel elment Elizeus házához, s megállt a kapuban.

10. De Elizeus csak a szolgáját küldte ki hozzá ezzel az üzenettel: „Menj, merítkezz bele a Jordán folyó vizébe hétszer, és meggyógyul a bőröd, megtisztulsz a leprától.”

11. Naámán erre nagyon megharagudott, és azt mondta: „Nahát, még ilyet! Azt gondoltam, a próféta biztosan kijön a házából, megáll előttem, és segítségül hívja Istenének, az Örökkévalónak a nevét! Azután a kezét a sebeim fölé helyezi, és úgy gyógyít meg!

Itt megállok egy pillanatra. Először is ez a Naámán kiakadt azon – a mai szóhasználatnál –, hogy nem Elizeus ment ki hozzá, hanem a szolgáját küldte ki hozzá ezzel az üzenettel, hogy hogyan gyógyul meg. Mit képzelsz az Elizeus? Hát én egy hadvezér vagyok, és a szolgáját küldi ki? Miért nem ő jön oda? Tehát megharagudott, hogy miért nem Elizeus jött ki, miért nem hívta Isten nevét, miért nem úgy gyógyította meg, miért nem azt mondta, hogy Isten nevében gyógyult vagy, vagy miért nem tette meg azt, hogy fölé helyezte volna a kezét, és úgy gyógyította volna meg. Amúgy eddig még nem találkoztam azzal, hogy ráhelyezte a kezét, hogy a betegség fölé helyezte volna. Az Ószövetségben ez az első eset, amivel találkoztam itt, most, de biztos, hogy előfordul több helyen is. Dicsőség az Úrnak! Tehát Elizeus próféta volt, és ő megkapta Istentől, de mi is megkapjuk már a Szent Szellem által Istentől, hogy valaki felé hogyan szolgáljunk. Tehát Elizeus próféta azt kapta meg Istentől, hogy mondja, hogy üzenje meg a hadvezérnek, hogy merítkezzen be a Jordánba hétszer, és meggyógyul. Nem kézrátételesen, nem Isten nevében, hanem azt mondta, hogy merítkezzen bele a Jordán vizébe. Erre fölháborodásában Naámán így folytatja, így szól az Ige, hogy:

12. Vannak folyók Arámban is, még jobbak is, mint Izráelben! Ha már vízbe kell merítkezni ahhoz, hogy meggyógyulj, ott van az Abáná és a Parpar Damaszkuszban, azoknak a vizében is megmártózkodhatok!” Azzal mérgesen visszafordult, és hazafelé indult.

Tehát amikor okoskodunk. Ugye? Az emberi okoskodás, hogy hát, most miért abba a folyóba merítkeznek, amikor ott van még kettő másik folyó? Miért nem abba kell? Az okoskodás, hogy ne így legyen, ahogy a próféta mondta, ne úgy legyen, ahogy Isten mondta, hanem úgy legyen, ahogy én elgondoltam. Tehát ebben meglátjuk ezt a gondolat-sort, hogy nagyon sokszor a saját gondolataink által akarunk ügyeket elintézni. Nem engedjük, hogy Isten tegye. Nem adjuk át Istennek a problémáinkat, hanem mindig mi akarunk kiokoskodni valamit. De Isten hatalmasabb ennél, és Istennél ott vannak már a megoldások. Dicsőség neki! Aztán tovább folytatva azt írja az Ige, hogy:

13. A szolgálói azonban tisztelettel megkérdezték Naámántól: „Urunk, ha a próféta valami nagy és nehéz dolgot mondott volna, azt megtetted volna a gyógyulásodért, igaz? Akkor mennyivel inkább megteheted ezt a csekélységet. Csak belemerítkezel a vízbe, és meggyógyulsz!

14. Naámán hallgatott rájuk, és elment a Jordánhoz. Belegázolt a vízbe, és hétszer egymás után megmerítkezett benne, ahogy az Isten embere mondta. A bőre azonnal teljesen egészséges lett, mint egy kisgyermeké. Megtisztult a leprából.

Látjátok, hogy mindig kell mellénk valaki, aki segít bennünket egy kicsit az isteni dolgok megértésében, mert mindegyikünknek más a kijelentése. Egymást segítjük ezzel, ha megbeszélünk egy-egy igei részt. Valami problémával kapcsolatosan, hogy hogyan álljunk hozzá, ha jön egy megpróbáltatás. Hogyan álljunk hozzá? Kell egy olyan személy, aki segíti a hitünket. Hogyan erősödünk meg a Szent Szellem által. Hogyan erősödünk meg abban, hogy igen, ha Isten ezt mondta, akkor ennek úgy kell lennie. Ne azon gondolkozzunk, hogy másképp lehetne megoldani. Tehát itt is a tisztelettel fordultak ehhez a Naámánhoz az alattvalói, a szolgálói, és szeretettel tanácsolták neki azt, hogy tegye meg, amit Isten embere mondott. Hát nem tudod megtenni ezt a csekélységet? Ha nagyobb dolgot mondott volna, megtetted volna? Hát ezt a csekély dolgot nem tudod megtenni? És megtette, és meggyógyult. Engedelmesnek, alázatosnak kell lennünk Isten felé, akkor tud bennünket kimozdítani abból a helyzetből, amiben vagyunk.

15. Ezután Naámán, kíséretével együtt visszatért Elizeushoz, Isten emberéhez, megállt előtte, és ezt mondta: „Nézd, most már tudom, hogy Izráel Istenén kívül nincs más Isten sehol a világon! Kérlek, fogadj el tőlem, a szolgádtól egy kis ajándékot!”

Micsoda alázatot vett fel ez a Naámán. Visszament ehhez a prófétához, és azt mondta neki, hogy tudom azt, hogy egy Isten van, aki segít rajtunk. Halleluja! Tehát elfogadta ezt az Istent magának, aki a mi Istenünk. Nem istenek vannak, egy Isten van. Dicsőség az Úrnak! Nagyon fontos az, hogy ezekre a dolgokra ráfigyeljünk. Mi is sokszor megingunk, mi is sokszor másképp gondolkodunk, mint ahogy Isten szeretné, hogy gondolkodjunk. Mi azzal akadályozzuk Isten tervét, hogy beteljesüljön az életünkben, meg a saját tervünket is. Tehát Naámán először büszke és kevély volt, de a szolgálói rábeszélésére mégis alázatot öltött, és ezért azonnal meggyógyult. Ámen! Befejezésésképpen nézzük meg a hit és az alázat jellemzőit. Egy kis felsorolás. De nézzük meg hozzá az 1Péter 5-ben az 5-ös, 6-os igeverset.

1Péter 5,5–6.

5. Hasonlatosképpen ti ifjabbak, engedelmessédjétek a véneknek; mindnyájan pedig egymásnak engedelmeskedvén, az alázatossgot öltsetek fel, mert az Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.

6. Alázatok meg tehát magatokat Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket a maga idejében.

Tehát a maga idejében megkapunk mindent. Felmagasztal minket, ha mi alázatosan végigmegyünk az úton. Azt írja Isten Igéje, hogy nekünk engedelmesnek kell lennünk azokkal szemben, akiket Isten fölénk helyezett. De nem kimondottan csak velük szemben kell engedelmeskednünk, hanem egymás iránt is. Egymással szemben is engedelmesnek és alázatosnak kell lennünk. Azt írja Isten Igéje, hogy a büszkéknél ellenáll Isten, viszont az alázatosokkal kegyelmesen bánik. Halleluja! Az igazi alázat alázatossághoz és engedelmes-séghez vezet. Az alázat az az, amikor jobban érdekel más, mint önmagad. Az igazi alázat esetében felnézünk másokra ahelyett, hogy lenézniük őket. A Példabeszédek 13,10. azt írja, hogy csak háborúság lesz a kevélyeségből, a büszkeségből, az önteltségből. Az alázat a büszkeség hiányát jelenti. A büszkeség csak az önmaga hasznát keresi. Már a Biblia elején, az 1Mózes 3-ban is találkozhatunk a bűnbeeséssel. Ádámot és Évát nem az alázat, hanem a büszkeség hajtotta, amikor a saját útjukra tértek. A saját útjukra léptek, mert azt mondták, hogy nekünk ez kell. Amit az ördög súgott a fülembe, nekem az kell, nem amit Isten ígért nekem. Tehát a büszkeség nem más, mint az alázat elvetése, ami minden rossznak és minden bűnnek a gyökere.

Példabeszédek 23,29.

23. Az embernek kevélyisége megalázza őt; az alázatos szellemű pedig tisztességet nyer.

Tehát a büszkeséged miatt megaláztatás ér, az alázatossgodért pedig megtiszteltetés. A büszkeség a testnek a természetéből fakad. A testi gondolkodásból ered a büszkeség.

Filippi 2,7–8.

7. Hanem Önmagát megüresítette, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóná lett;

8. És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén haláláig, mégpedig a keresztfának haláláig.

Tehát Jézus úgy jött le a mennyből ide a földre, hogy teljes alázatot öltött, és végig engedelmes volt, míg a keresztre nem ment. Ha ezen mélyen elgondolkodunk, csodálatos kijelentést kapunk ebből. Jézus önként mondott le minden dicsőségéről, és vállalta, hogy szolgálja az emberiséget. Folyamatosan, engedelmesen, alázatosan szolgált minket, és az Ő Atyját, aki ide leküldte. A földön élve még jobban megalázta magát, és engedelmes volt az Atyjának, amíg be nem teljesítette a megváltás művét. Jézus a mi példaképünk, ezért mi is törekedjünk felvenni azt az alázatot, ami Jézusban volt. Mert az alázatos ember az Urat magasztalja egész életében. Az alázat lerombolja az én-központúságot, és másokat szolgál. A büszkeség negatív hatással van a hitre, amit láthattunk Naámán esetében is. Addig nem

gyógyult meg, amíg nem vált alázatossá a szíve. A büszkeség mindig az „én” boldogulását, akaratát nézi. Önteltséghez vezet, és ezzel akadályozza, és tönkre teszi a hitnek a működését. Az alázat és a tökéletes szeretet megfélelmezik magáról, és abban leli örömét, hogy másokat áldjon, elviseljen és tiszteljen. Ámen! Az utolsó Igénk a Lukács 14,11-ben van.

Lukács 14,11.

11. Mert mindenki, aki magát felmagasztalja, megaláztatik; és aki magát megalázza, felmagasztaltatik.

Itt vannak utalások, érdemes őket átolvasni, áttanulmányozni, elgondolkodni rajta. Dicsőség az Úrnak! Hisszük, hogy alázatosak leszünk. Itt láttam meg ebben a tanításban, hogy az alázat, az engedelmisség és a hit nagyon összefonódik. Tehát anélkül nem tudunk előre lépni, ha nem vagyunk képesek arra, hogy alázatot öltünk. Azt az isteni alázatot, amire Jézus hívott el bennünket. Ha nem vagyunk alázatosak és engedelmesek, akkor nem fogjuk tudni betölteni Isten akaratát, és Ő sem tudja a mi kérésünket betölteni, ha mi nem vagyunk képesek alázatot tenni. Ámen! Köszönöm, hogy meghallgattatok. Most hallgassátok Ferenc pástornak az üzenetét.

Bor Ferenc:

Az Úr szeretete szorongasson benneteket! Öleljen át, és vigyen át minden nehézségen! Éva pástor egy összefüggésről tanított, és én is egy összefüggést szeretnék átadni nektek, mégpedig a szív és a száj kapcsolatát. Olyan csodálatosan vezette az Úr Éva pástort, hogy azokon az oldalakon, ahol Igéket olvastunk, a mai tanításomhoz kaptam még két Igét. Kezdjük a nyitó Igével, a Róma 10,8.

Róma 10,8.

8. De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.

A King James fordítás azt mondja:

Róma 10,8. King James fordítás

8. De mit mond ez? Közel van hozzád az Ige, méghozzá a te szádban és a te szívedben, vagyis a hit Igéje amelyet hirdetünk.

A Bővített fordítás hasonlóan szól.

Róma 10,8. Bővített fordítás

8. De mit mond ez? A szó közel van, a szádban és a szívedben, vagyis a hit szava az üzenet, az alap, amelyet hirdetünk.

Azt tudjuk, hogy a hit a szívünkben lakozik, és a hangképző szerveinket használva a szánkon keresztül árad ki. Tehát a hitünket úgy tudjuk kiárasztani, hogy hang formájában kiküldjük a szellemi világba. Azt még szeretném elmagyarázni, hogy a szív sok helyen szerepel a Bibliában. Legtöbbször a szellemünk és a lelkünk együttesét jelenti, de valahol kimondottan csak a szellemünket. Ezt a szövegkörnyezet határozza meg. A hit valójában összekapcsol két területet, a szívünket és a szánkat. A szívünkben levő isteni fajta hit felszabadítása mihez hasonlítható? Jézus is sok példán keresztül mutatta be a szellemi dolgokat, hogy érthetővé váljon. A szívünkben lévő isteni fajta hit a felszálló, pezsgő buborékhoz hasonlatosan szabadul fel, amikor azt a szánkon keresztül kiárasztjuk. Látjuk a pezsgőt, amikor kiöntjük a pohárba, hogy buborékok szállnak fel. Ugyanígy a hitünk is felszáll Istenhez, amikor hittel megvallást teszünk, vagy az Igét elimádkozzuk. A hit kimondásával sokkal többet kell foglalkozni, mint magával a hittel. Ezt írja a Márk 11,23. Figyeljétek meg, hogy hányszor szerepel ebben az Igében a „mondani” szó, és a „hinni” szó! Kezdem a 22-es verssel:

Márk 11,22–23.

22. És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben.

Vagy a görög úgy mondja, hogy „legyen isteni fajta hitetek.”

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt MONDJA ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit MOND megtörténik, meglesz néki, amit MONDOTT.

Tehát háromszor szerepel ebben az Igében a „mondani” szó. Egyszer a „hit”. A hit mértékét mindenki megkapta az újjászületéskor, viszont ezzel valamit kell tenni. Működésbe kell hozni azáltal, hogy kimondjuk. Ezért van itt ebben az Igében hangsúlyozottan, sőt, Jézus a „bizony” szóval kezdi, hogy bizony, figyeljete ide! Mondjátok ki a hiteteket! Azért fontosabb a hitünk megvallása, mert sok kereszténynek ugyan van hite, mégis mivel nem ismeri kellőképpen a hit felszabadításának a módját, így nem is gyakorolják azt kellő hatékonysággal. Amikor működtetjük a hitünket a kimondás által, akkor az aktívvá válik. Az aktív hit működtetésekor a kibocsátott szavak által a szívünk és a szánk összekapcsolódik. A szívünkől hálaéneket zengedezhetünk az Úrnak, ami szintén a szánkön keresztül jön ki. Ha valamiért egyszer már imádkoztunk, onnantól kezdve hálaadással öntözzük, hogy az már a szellemi világban megvan. A hálaadásunkkal elősegítjük annak a mielőbbi valóságba jövetelét. Ez valójában egy hit cselekedet, mert egy olyan személyt dicsérünk, akit még nem láttunk soha a fizikai szemünkkel. A Zsoltárokból vannak hálaadó Zsoltárok. Ezeket, ha van kedvetek vagy időtök, tanulmányozhatjátok!

A bölcs szellemű ember okosan és építően beszél, így maga is növekszik és épül általa.

Példabeszédek 16,23.

23. A bölcs szíve értelmesen igazgatja az ő száját, és az ő ajkain gyarapítja a tudást.

Tehát, amikor mi igei hitmegvallásokat teszünk, akkor azt a saját fülünkkel is halljuk és ezáltal a hitünk is felgerjed, mert a hit az Ige hallásából származik.

Ha valaki azért vallásoskodik, hogy kapjon Istentől és nem vigyáz a szavaira és ellentmond a szívbeli hitének, akkor az semmit sem fog kapni az Úrtól, mert a vallásos erőfeszítések, hiábavalóak. Ehhez nézzük meg a Jakab 1,26-ot:

Jakab 1,26.

26. Ha valaki istenfélőnek tartja magát, de nem fékezi meg a nyelvét, hanem megcsalja a maga szívét, annak hiábavaló az istenfélelem.

Az istentisztelet, illetve az istenfélelem a görögben vallásosságot jelent. A vallásosság nem tud gyümölcsöt hozni, ez az Igének az értelme. Amikor a szív és a száj nincs összhangban, az meddővé teszi a hitet, nem fog gyümölcsöt hozni. Nem fog termést hozni. A meggondolatlan beszéd pedig egyenesen romboló. Ezt a Zsoltárok 106-ban is megtaláljuk, de meg is nézhetjük a 32. és a 33. versekben:

Zsoltárok 106,32–33.

32. Megharagíták a Meribáh vizeinél is, és baja támadt Mózesnek miattuk,

33. Mert megkeseríték az Ő Szellemét, és Mózes gondtalanul szólt ajkaival.

Romboló módon szólt! Megkeserítették a Szent Szellemet a romboló szavakkal. Az elmulasztott hitmegvallásaikkal a hívők, voltaképpen korlátozzák Istent. Nem csak a rossz megvallással, hanem a ki nem mondott megvallással is. De ugyanígy a nem igei megvallások is korlátozzák Istent, amikor a hívők, azaz mi, a láthatókról szólunk, és nem a szellemi igazságról. Itt a romboló beszédhez kapcsolódik, amit most kaptam az alkalom alatt, a Példabeszédek 30,32:

Példabeszédek 30,32.

32. Ha bolond voltál felfuvalkodásban, vagy ha gonoszt gondoltál; kezedet szájadra vessed.

Ez egy nagyon jó Ige. A saját érdekünk, hogy folyamatosan és céltudatosan az Ige alapján tegyünk hitmegvallást, mert ezzel serkentjük a kívánt és kért dolgoknak a valóságba jövetelét. Az Írásból hasznos leckét kapunk, mégpedig, ha nem tudsz hitben megnyilvánulni, akkor inkább ne mondj semmit, mert még elrontanád vagy rosszabbá tennéd a helyzetedet.

Az egyik példát a Józsué 6. fejezetében olvashatjátok! Én röviden elmondom: Józsué megtiltotta a harcosoknak, hogy megnyissák a szájukat Jerikó dicsőséges bevételéig, így az isteni terv győzelemre vitte őket. Történt az, hogy Izrael seregének Józsué vezetésével Jerikó várát be kellett venniük. Ezek óriási falak voltak, vastagok, nem is tudom hány szekér fért el a várfal tetején, tehát ezt kézzel nem lehet lerombolni és nekimenni, meg az akkori fegyverekkel sem. Józsué imádkozott, és Isten megadta a haditervet. Hat napig jártatok körül énekszóval, dicsérettel, és a hetedik napon le fognak omlani a falak. Ha ma ezt a haditervet egy mostani hadvezér elé tárnád, halálra nevetné magát, mert a mai emberek, a mai hadvezérek nem Istenben bíznak, hanem a meglévő fegyverekben. Azért, hogy a katonák, ne rontsák le Istennek ezt a tervét, Józsué megtiltotta, hogy szóljanak azon a héten, amikor körbejávják a falakat, mert elrontották volna Isten tervét. Mivel ezt betartották, amit Józsué parancsolt, a hetedik napon valóban ledőltek a falak, maguktól. Nem maguktól persze, Isten kegyelméből, Isten erejével.

Zakariás a következő példa, ezt a Lukács első fejezetében olvashatjátok! Zakariásnak az Úr bezárta a száját, hogy a kételkedő szavaival ne hogy megakadályozza a gyermeke megszületését. Ott elég hosszasan írja az Ige, hogy Zakariás, hogyan gondolkodott: én már idős vagyok, én már nem vagyok képes gyermekem nemzeni; és hozta a kifogásokat. Ezek mind negatív dolgok, romboló dolgok, és Isten terve ellen voltak. Isten mit tett? Ideiglenesen, egy bizonyos időre, bezárta Zakariás száját, hogy ne tudja kimondani a romboló szavakat.

A következő példa a 2Királyok 4-ben olvasható! A súnemi asszony. Volt egy fia, akit szintén az Úrtól kapott, mert sokáig gyermektelen volt. Egyszer a mezőn rosszul lett, meghalt, hazavitte, lefektette. Gyorsan felült a szamárra, akkor az volt a leggyorsabb közlekedési eszköz, és elsietett a prófétához. De senkinek, sem a rokonságban, sem a szolgáknak, senkinek, nem mondta ki azt, hogy a fia meghalt. Tehát ez a súnemi asszony, nem ejtette ki a száján azt, hogy a fia meghalt, így feltámadva visszakarta őt, mert jött Elizeus, a próféta és a szolgálja. Szolgáltak a gyermek felé és feléledt, feltámadt.

Aztán idesorolhatjuk a kánaáni tizenkét kémeket is, akiknek eltérő látásmódja volt a látottakról, és eltérő jelentést adtak ez miatt. Ez a 4Mózes 13. és a 14. fejezeteiben tanulmányozható! Isten megígérte Izrael népének, hogy odaadja a tejjel-mézzel folyó Kánaán földjét, és amikor odaértek, hosszú vándorlás után, akkor Mózes kiküldött törzsenként egy-egy kémeket. Tehát összesen tizenkét kémeket, hogy menjenek előre, úgymond kémleljék meg a területet. Amikor visszajöttek, tíz kém azt mondta, hogy ezt a területet, nem tudjuk bevenni, mert ott óriások vannak. Kettő viszont, Józsué és Káleb azt mondta, hogy igaz, hogy ott vannak népek, de Isten kegyelméből azt be tudjuk venni, és akkora szőlőfürtöket hoztak, hogy ketten hozták egy rúdon. Tehát olyan bőséges és áldott föld volt az. Mivel a nép nem a két jó jelentésre hallgatott, hanem a tíz rosszra, ezért tizennégy nap helyett, negyven évig vándoroltak a pusztában. Itt is a jó és a rossz jelentés különbségét láthatjuk, hogy nem mindegy, hogy mit mondunk ki. Ebből láthatjuk, hogy sok esetben hasznunkra van, ha meg sem szólalunk, mert bizonyos esetekben a szavak fertőzhetnek.

Máté 15,11.

11. Nem az fertőzteti meg az embert, ami a száján bemeleg, hanem ami kijön a szájából, az fertőzteti meg az embert.

Most gondoljunk egy járványra! Nem az fogja az embert megbetegíteni, hogyha egy gyümölcsös a vírus bejut a szervezetébe, hanem az fogja megbetegíteni, ahogy gondolkodik erről, és ahogy retteg attól, hogy a gyümölcsön rajta van a kórokozó, és az bejut a szervezetébe és megbetegíti, és erről beszél, az fogja megbetegíteni.

A másik pedig a gondolataink. Naponta rengeteg gondolat megy át az elménken. A jó gondolatoknak meg kell engedni, hogy fészket rakjanak az elménkben, ezek az igei gondolatok, viszont a rossz gondolatoknak, nem szabad megengedni, hogy fészket rakjanak!

Úgy, ahogy a madaraknak sem engedjük meg, hogy amikor elrepülnek a fejünk felett, akkor fészket rakjanak a fejünkre. A 2Korinthus 10,5. mond valamit nekünk:

2Korinthus 10,5.

5. Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak;

Röviden úgy mondhatom ennek az Igének az értelmét, hogy minden gondolatot meg kell vizsgálni az Ige tükrében, és a rossz gondolatokat karanténba kell zárni, le kell állítani.

Van egy nagyon jó hírem, sőt, kettő, a ki nem mondott gondolatok, elhálnak. Nem hoznak gyümölcsöt, illetve, ha már kimondtunk romboló szavakat, azt Jézus nevében képesek vagyunk hatástalanítani. Előbb-utóbb minden emberrel megtörténik, hogy kimond valami negatív dolgot, de amikor Isten rávilágít arra, hogy ezt nem kellett volna, akkor nem csak a kezünket vessük a szánkra, hanem hatástalanítsuk Jézus nevében. Ez az oldás-kötés alapján működik. A Szent Szellem megmutatja, hogy mikor kell elhallgatnunk, és mikor kell szólnunk. A Prédikátor 3,7. írja:

Prédikátor 3,7

7. ... ideje a hallgatásnak és ideje a szólásnak.

Ha bizonyos esetekben bölcs dolog hallgatni, akkor felmerül a kérdés, hogy mit mondjon egy hívő, hogyha beteg, fájdalmai vannak, vagy terhek alatt roskad? Erre szokták azt mondani a prédikátorok, hogy a problémákat, a tüneteket, nem letagadni kell, hanem megtagadni, visszautasítani, kizavarni az ajtón!

A következő példa ezt meg fogja világítani. Példaértékű egy haldokló, fiatal prédikátor esete: Az Úr adott világosságot a számára, hogy miként tudja érvényre juttatni a bibliai gyógyulását, ami valójában a kereszt óta a rendelkezésünkre áll. A megoldás elképesztően egyszerű és mégis sokan elbotlanak és kudarcot vallanak ezen a területen. A kulcs az, hogy amit igei alapokon a szívünk mélyén hiszünk, mindig azt kell megvallani, és nem a láthatókat! Ez a fiatal szolgáló, azért nem tudta eleinte birtokba venni a gyógyulását, mert amikor a barátai meglátogatták és érdeklődtek az állapota felől, ő mindig a tényeket, a láthatókat sorakoztatta fel és mondta el nekik. A láthatókat közölte az ismerőseivel, és ez nem előre vitte őt, hanem ezzel saját magát korlátozta; csak azt követően volt képes a gyógyulását megragadni, miután megvallotta az Igét, a betegségtünetek felett.

Ezt mondjuk együtt: Jézus sebeivel elnyertem a gyógyulásomat két évezreddel ezelőtt, én napról-napra jobban vagyok. Ámen!

Ez nem hazugság a láthatókkal szemben, ez az igazság, mert ilyenkor az Ige valóságát és az Ige hatalmát öltjük fel a tünettől terhelt testünkre. Amikor ennek a prédikátornak a szája és a szívbeli hite összekapcsolódott, akkor valóságba jött a gyógyulása. Az áttörésekhez az igei alapok szerint kell hozzáállni. Ugyanis, ha megfelelő ideig, és megfelelő mennyiségben szóljuk a hit szavát, az megtermi a gyümölcsöt, továbbá a hit megvallása, kiszorítja a félelmet is. Ennek a megfelelő ideig és megfelelő mennyiségben mondott megvallás kapcsán jut eszembe, a Lilien doktornőnek a hitotthona, mert ezt gyakoroltatta, azzal a tüdőbajos asszonnyal, akit az orvosok már gyógyíthatatlannak nyilvánítottak, és az igei megvallás által pár napon belül, teljesen felépült.

Volt egy másik szolgáló, akinek a lányának a testén, nagyon sok kinövés volt, több száz. Isten egyszer szólt hozzá, hogy miért nem teszel már valamit? Elkezdte a hit megvallásait gyakorolni két percenként, és pár nap, tehát rövid időn belül, eltűnt minden tünet a lánya testéről. Fontos az, hogy megfelelő ideig és megfelelő mennyiségben.

Amikor a hívők megvallása gyenge és erőtlenségre, akkor Jézus, nem tud odaállni melléjük! Vagy, ha nem is tesznek megvallást. Nincs mihez hozzákapcsolódnia. Ezért egyfolytában az Igét kell szólnunk, hogy sikeresek lehessünk az élet minden területén.

Ennyi volt a mai üzenet. Hiszem, hogy áldás volt és lesz a számotokra.

Horváthné Éva:

Én is kaptam Igétet, az egyik a Példabeszédek 18,21-ben található, ami azt írja:

Példabeszédek 18,21.

21. Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és amiképpen ki-ki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét.

Tehát nagyon-nagyon fontos az, hogy mit mondunk ki, hogy a jó dolgokat mondjuk ki, az Istentől jövő dolgokat, a pozitív dolgokat vagy a negatív dolgokat. A negatív dolgok is meg fognak teremni, mivel a szavaknak teremtő ereje van, ezért sajnos meg fognak teremni a rossz dolgok is, ha azokat mondjuk ki. Ne rontsuk le soha, a jót!

A Jakab levél 3-as fejezetében pedig az 5-ös vers azt írja:

Jakab 3,5.

5. Így a nyelv is kicsiny tag, de nagy dolgokkal dicsekszik. Ímé, csekély tűz mily nagy erdőt felgyújt!

Tehát a nyelv, a szavaink „kicsiny”. Ha jön egy probléma, ami kicsi, még akkor, vagy egy betegség, azt nagyra tudjuk tenni, ha úgy beszélünk. Tehát, ha csak azt valljuk meg, hogy beteg vagyok, rossz az állapotom, káros szenvedélyem van, én ebből nem tudok meggyógyulni, ez a helyzet nem fog megváltozni, úgy se sikerül ez, tehát ezek is mind, meg fognak teremni! Ezért kell nekünk minden helyzetre, minden dologra, pozitív megvallást tenni, bármilyen is a körülmény és bármi is a látható. Fontos, hogy megtanuljunk ezeket! Bizony, meg kell tanulnunk, mert a megszokott világunkból, a megszokott múltból, nagyon nehéz áttörni. De, ezeket is meg lehet szokni, és mennyivel jobb, ha ezeket szokjuk meg, a jó dolgokat, amiket Isten ad a szánkba, hogy azokat szóljuk. Nagyon fontos, hogy ezeket gyakoroljuk, és így könnyebben ellen tudunk állni az ellenség támadásainak is! Betegségnek és mindennek, ha jó magokat vetünk a szánkba, és akkor jó dolgokat is fogunk aratni. Ha csak rossz dolgokat mondunk ki magunkra és másokra is, a helyzeteinkre, akkor rossz dolgokat fogunk learatni. Ámen.

Szeretném megkérdezni, hogy van-e valakinek hozzászólása? Kapott-e valami kijelentést? Meghallgatjuk Ágikát!

Bor Ágnes:

Az Ésaías 55. fejezetében mondja azt az Úr, hogy magasabbak a gondolataim, a ti gondolataitoknál, és útjaim, útjaitoknál. Ez az ószövetségben még teljesen igaz volt, mert akkor még nem tudtak újjászületni az emberek, és az ő szívükben még nem lakott Jézus, és így belülről még nem tudtak megújulni. Ők a törvény alatt éltek, és a törvény kívülről hatott rájuk és kívülről szólt hozzájuk. Ők még nem voltak újjászületve, ezért a szellemükön keresztül, belülről még nem tudott szólni hozzájuk az Úr. Az elméjüknek a megújítása belülről, a szívük, szellemük irányából még nem tudott végbemenni, és ezért ők még nem tudtak belülről megújulni, és úgy gondolkodni Isten Igéje alapján, mint ahogy mi tudunk. Ha a törvényt befogadták az elméjükbe, akkor valamilyen szinten meg tudtak változni a gondolkodásukban, de önáluk, inkább a cselekedeteken volt a hangsúly, nem a szívük állapotán. Szerintem ők még nem is tudták ezt megérteni, nem ismerték az újjászületést úgy, mint mi. Ezért csak kívülről tudott rájuk hatni a törvény.

Jézus, a Máté evangélium 5. fejezetében mondja azt a körülötte állóknak, hogy megmondatott nektek, hogy ne paráználkodj! Én pedig azt mondom néktek, hogyha kívánsággal néztek egy asszonyra, már paráználkodtatok! Ez a szívük állapotára hívta fel a figyelmet, hogy önáluk a cselekedeteken volt a hangsúly. Az nem parázna ember, aki fizikailag nem követte el a paráznaságot, és nem háltak más asszonnyal, aki nem volt a feleségük. De ettől még a szívükben ott volt a kívánság, és ezért még nem újult meg a szívük, nem újult meg a gondolkodásuk. Ez is mutatja azt, hogy az Isten gondolatai magasabbak és az Isten útjai magasabbak, mint az ember útjai. Nekünk már van lehetőségünk arra, hogy belülről meg-

változzunk, mert újjászülettünk, így a szellemünkből már fel tud jönni az Isten Igéje az elménkbe, és így belülről hat ránk az Ige és nem kívülről.

Az 1Korinthus 2. fejezetében olvassuk azt, hogy „bennünk pedig Krisztus értelme van”, és így tudunk mi megújulni belülről, hogy az újjászületett szívünkön keresztül feljön az Ige és így belülről hat ránk az Ige, és így tudunk belülről megváltozni, és így tudunk a gondolkodásunkban is megújulni. Mi már el tudunk jutni arra a szintre, hogy Isten gondolatai a mi gondolataink, mert a mi gondolatainkba is be tudnak gyökerezni Isten Igéjének a gondolatai, és Isten útjai, már tudnak a mi útjaink lenni, mert tudunk az Ige útján járni; az Ige vizén járni, hit által, belülről megújulva. Így már el tudunk jutni arra a szintre, hogy az Igén járunk, és Isten útjain tudunk járni. Ez időbe telik, mert egy idő kell ahhoz, hogy az Ige magja meg tudjon gyökerezni és fel tudjon növekedni bennünk, és bőséges gyümölcsöt tudjon teremni bennünk, de el tudunk jutni erre a szintre. Ez életünk különböző területein, különböző idő alatt tud megvalósulni, de el tudunk jutni erre a szintre. Valaki mondhatja már, hogy Isten útjai az ő útjai, mert Isten útjait járja, és Isten gondolatai az ő gondolatai, mert Isten gondolatait gondolja. Ebben tudunk növekedni és fejlődni, és el tudunk jutni erre a szintre, ezért hálát adunk az Úrnak. Ámen!

Takácsné Judit:

Az Ésaías 41-ben a 10-es vers jött nekem:

Ésaías 41,10.

10. Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítelek, és igazságom jobbával támogatlak.

Ámen! Halleluja!

Horváthné Éva:

Ez nagyon jó, felemelő, buzdító Ige! Köszönjük az Úrnak a jó gondolatokat! Hálát adunk a mai napért, mennyei Atyám! Köszönjük a Te szavaidat, a Te erődöt, a Te idődet, és köszönjük a Te akaratodat, amely megvalósul a mi életünkben. Hálákat adunk Neked a Te szeretetedért, a jövőnkért, és hogy mindenben velünk vagy, mennyei Atyánk, a drága Jézus szent nevében. Ámen!

Úgy folytatnánk a mai alkalmunkat, hogy együtt elmondunk egy imádságot. Befogadjuk az Úr Jézust, mert ez egy nagyon fontos dolog, mert egy mennyei örök életet kapunk ezzel, ami egy belépés a mennybe, egy útleveg a mennybe. Ezt a mai napon is elfogjuk együtt mondani, el fogjuk imádkozni a szívünkből való hittel.

Azt mondja az Ige, hogy szükség néktek újonnan születnetek, ezt mondja Jézus Nikodémusnak, egy vallási vezetőnek, hogy szükség néktek újonnan születnetek, mert ha valaki nem születik újonnan, az nem láthatja meg Isten országát. Tehát az újjászületés a legfontosabb, hogy átlépjünk a mennyei királyságba.

Azt írja Isten Igéje, a Róma 10,9–10-ben:

Róma 10,9–10.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözlés.

10. Mert szívvel hiszünk a magigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Ez a Római levél 10. fejezetének a 9–10-es igeverseiben hangzik el, ez a Pál apostol szerinti „hiszekegy” imája. Ezt fontos, hogy szívvel és hittel mondjuk ki, a szánkkal mondjuk ki, és ezt addig tudjuk megtenni, amíg itt vagyunk a földön. Tehát be kell fogadni az Úr Jézust a szívünkbe. Ez nagyon fontos!

Hogyha hisszük, hogy Jézus Istennek a Fia, akkor ezt be tudjuk a szívünkbe fogadni.

Kérlek benneteket, hogy álljatok fel, és tekintsetek Jézusra, és imádkozzunk!

Mondjátok utánam:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.

Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint.

Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazulásomért.

Kérlek, Jézus legyél az én Uram!

Legyél az én Megváltóm!

Legyél az én Gyógyítóm!

Jézus, Úrrá teszek az életem felett.

Te vagy az én Uram.

Te vagy az én Megváltóm.

Te vagy az én Gyógyítóm.

Meg vagyok váltva. Újjászülettem Krisztusban.

Az Ő drága szent vére minden bűnömet eltörölte, és megtisztított minden bűntől.

Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság, Jézus nevében. Ámen.

Azt mondja tovább az Ige a Lukács evangélium 11,13-ban, hogy a mennyei Atya, azt mondja az Igéjében, hogyha Jézus nevében kéred Tőle az Ő Szent Szellemét, akkor Ő örömmel odaadja neked. Ezért egy imádságot erről is mondunk, és ezzel a Szent Szellemet is befogadjuk.

Drága mennyei Atyám, a Te Igéd alapján, Jézus nevében kérem Tőled a Szent Szellemet! Töltsd be a szívemet a Szent Szellemmel. Keresztelj meg a Szent Szellemmel!

Köszönöm, mennyei Atyám, hogy minden imámat meghallgatod és megválaszolod.

Ezért hitben vallást teszek: megkeresztelkedtem a Szent Szellemmel. Betöltekeztem, beteljesedtem, teljes lett a szívem a Szent Szellemmel. Ennek jeleként nyelveken fogok imádkozni, ahogy a Biblia tanítja, ahogy a Szent Szellem adja a kiejtést. Köszönöm, drága mennyei Atyám. Köszönöm, Jézus. A Szent Szellem örökké bennem és velem marad, és elvezet minden igazságra. Ámen! Halleluja!

Köszönjük a drága mennyei Atyának, hogy Ő él és itt van közöttünk, itt van bennünk, itt van fölöttünk, és körbevesz minket az Ő szeretetével, jóságával és védelmével! Ámen!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

